

Άλλες Εποχές

ΚΑΠΟΤΕ ΣΤΗΝ ΠΑΛΙΑ, ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΑΘΗΝΑ ΟΙ ΤΡΟΒΑΔΟΥΡΟΙ ΜΠΟΡΟΥΣΑΝ ΝΑ ΙΣΧΥΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΤΙ «ΤΟ ΞΕΡΕΙ Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ ΠΩΣ ΚΑΙ Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΛΑΚΙΩΤΗΣ».

ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΡΙΛΕΝΑ ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΥ

1930: Κάβος στο Κολωνάκι.

Η νοσταλγία έχει το δικό της ταμπεραμέντο. Θυμάται ό,τι θέλει να θυμηθεί και πηγαίνει ανέμελη περίπατο στα μονοπάτια της επιλεκτικής μνήμης. Πώς να μην κοντοσταθεί μπροστά στον εντυπωσιακό τίτλο «Η παλιά Αθήνα ζει, γλεντά, γεύεται»; Ο συγγραφέας του βιβλίου Θωμάς Σιταράς μάς ταξιδεύει στα χρόνια του Οθώνα (1834-1862), στη ρομαντική εποχή και στην ελληνική μπλε εποχή και φθάνει ως και την περίοδο του Μεσοπολέμου, στο 1938 για την ακρίβεια. Η σύγκριση με τη σημερινή εποχή για τους περισσότερους από εμάς είναι απλώς αδύνατη, οπότε το πέπλο που καλύπτει αυτές τις εποχές έχει την ποιότητα της εξιδανίκευσης αλλά και μια υποψία βεβαιότητας ότι τότε, τον παλιό καιρό, «υπήρχε φιλότιμο, ευγένεια, ιπποτισμός». Ετσι μας έλεγαν τουλάχιστον οι παππούδες μας και οι σεβαστοί γέροντες στα μέσα μαζικής μεταφοράς όταν καθυστερούσαμε να τους παραχωρήσουμε τη θέση μας.

Ξεφυλλίζοντας αυτό «το κμπάρικο ανά-

1875: Τουρίστες στην Ακρόπολη.

γνωσμα για μερακλήδες αναγνώστες», γραμμένο με ιδιαίτερη φροντίδα από τον πρώην διευθυντή μάρκετινγκ Θωμά Σιταρά, διαπιστώνει κανείς ότι η «Αθήνα, διαμαντόπετρα, στις Γης το δαχτυλίδι»,

όπως έγραφε ο Κωστής Παλαμάς, μολοντί κατοικούσαν πάντα από ανθρώπους με παθογένειες πολύ όμοιες με τις σημερινές (όπως ο νεοπλουτισμός και η επιδίωξη πλούτου), διέθετε στην καθημερινότητά της κάποιες εικόνες σπάνιας ομορφιάς. Κατ' αρχάς μια κατάφρατη οδό Πατισίων, όπου «κάθε Πέμπτη και Κυριακή συναντούσε κανείς ρομαντικούς περιπατητές, κυρίες με φρέσια και άλλες, ντυμένες με ευρωπαϊκά φορέματα περιπάτου, ηδυσπαθείς δανδήδες και ποιητές ντυμένους σε στυλ λόρδος Βύρων». Εντάξει, μπορεί να ζούσαν στον δικό τους κόσμο καθ' όσον περπατούσαν σε χωριστά πεζοδρόμια από την «πλέμπα», αλλά, τι να κάνουμε, δεν υπάρχει κόσμος τέλει και αγγελικά πλασμένος ούτε στον φανταστικό κόσμο της νοσταλγίας. Γιατί ακόμη και αυτός ο ρομαντισμός (αλλά και ο ιπποτισμός) που ακούγεται τόσο τρυφερός στις αφηγήσεις των παλαιότερων το είχε το τίμημά

ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΦΥΤΗ ΟΔΟ ΠΑΤΗΣΙΩΝ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΥΝΑΝΤΟΥΣΕΣ ΡΟΜΑΝΤΙΚΟΥΣ ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΕΣ

GETTY IMAGES/IDEAL IMAGE